

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE OPGEWEKTHEID DER OUDERE ARTSEN.

Met bewonderenswaardigen ijver houdt collega P. A. DE WILDE de lezers van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* wekelijks op de hoogte van den levensloop der collegae, die 50 of 40 jaar geleden tot arts werden bevorderd. Herhaaldelijk wordt den lezers medegedeeld, dat die artsen nog met volle opgewektheid de geneeskundige practijk in haar vollen omvang uitoefenen en de schrijver wenscht hun toe, dat ze dit nog in lengte van dagen mogen blijven doen.

Heeft de schrijver wel eens bedacht, hoe deze wensch begroet zal worden door de lezers, die pas tot arts zijn bevorderd en alle moeite hebben om na volbrachte studie aan een bestaan als arts te komen?

Zeer terecht worden er middelen beraamd, om het aantal studenten, dat tot arts opgeleid wil worden, te beperken, en tot mijn groote gencegen heeft de algemeene vergadering de mogelijkheid overwogen, om de pensionneering van artsen tot werkelijkheid te maken, beide maatregelen om de jonge artsen gemakkelijk aan een werkkring te kunnen helpen.

Ligt het dan ook niet op den weg van de artsen, die 50 of 40 dienstjaren achter den rug hebben en wien het in de tegenwoordige omstandigheden financieel mogelijk is, plaats te maken voor de jongeren, door hun practijk neer te leggen?

Indien deze opmerking tot het boven gewenschte doel mag leiden, ben ik u, redactie, ten zeerste dankbaar voor de opneming.

Brouwershaven, 25 Juli 1935.

W. H. ITTMANN.

Collega ITTMANN phantaseert. De uitdrukking: „tot in lengte van dagen” is door mij *nooit* gebruikt. Het lot der jonge artsen gaat mij mogelijk meer ter harte dan coll. ITTMANN, omdat ze bijna wekelijks bij mij komen om raad en advies.

Den jubilerenden collegae, waaronder velen die nog *noodgedrongen* de practijk uitoefenen, kan ik toch moeilijk bevelen: „nu is het genoeg, nu er uit en de jongeren er in”!

P. A. DE WILDE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

EDINBURGH. — Meer loopen! Prof. J. FRASER te Edinburgh heeft in een redevoering erop aangedrongen, dat men weder meer zou loopen, en niet alle afstanden op of in machines zou afleggen. Vorige geslachten leefden althans in dit opzicht gezonder dan de tegenwoordige. Dat er in onzen tijd evenwel toch nog geloopt wordt, blijkt uit een onderzoek in Amerika, dat de verrassende uitkomst heeft opgeleverd, dat een huisvrouw bij de vervulling van haar taak dagelijks ongeveer 18 Eng. mijlen (28.8 K.M.) aflegt, en een ziekenhuisverpleegster zelfs 21 mijlen (*Brit. med. Journ.* 13 Juli). Maar dan zullen deze dames toch zeer on-economisch met haar tijd en moeite te werk zijn gegaan.

LONDEN. — Gemitigeerde inenting. Uit een antwoord op een vraag in het Lagerhuis blijkt, dat bij de inenting door de „public vaccinators” tegenwoordig slechts één prikje wordt gegeven. Men hoopt hiermede meer menschen ertoe te krijgen, van hun „conscientious objection” af te zien, en daardoor een grooter deel der bevolking onvatbaar te maken, zij het ook voor korter tijd dan door de oude bewerking. Om dit nadeel op te heffen zou de inenting op de nieuwe manier gedurende het leven van tijd tot tijd kunnen worden herhaald (*Brit. med. Journ.*, 13 Juni). Uit vroegere jaren staan ons nog voor, hoe vele huisartsen op het land hun cliënten aan de mededinging van den ambtenaar-inenter trachtten te onttrekken door „one mark vaccinations”. Nu doet de public vaccinator ze ook,